

Bilag.

11. November 1902.

Til Landbrugsministeriet.

Foranlediget af det høje Ministeriums Skrivelse af 10. ds. angaaende Berberisrustens Rækkevide skal jeg tillade mig følgende. Jeg erindrer ikke og kan heller ikke i Øjeblikket nogetsteds finde publiceret, at jeg har udtalt, at „Berberisens Rustsvampe kunne forplantes indtil en halv Mil“, men det er meget sandsynligt, at jeg kan have udtrykt mig saaledes, og jeg kan ogsaa endnu fastholde denne Paastand. Naar nemlig en Kornmark er bleven smittet af en i dens Nærhed voksende Berberisbusk, vil det angrebne Korn, ved Hjælp af de paa samme udviklede Rustsporer, føre Sygdommen videre og videre til andre Kornmarker; hvor Grænsen for denne Udbredelse findes, er det vanskeligt at sige, men da der hver Gang med en halv Snes Dages Mellemlum fremkommer ny Skarer af Rustsporer paa de efterhaanden angrebne Marker, vil Rusten vistnok paa denne Maade stødvis kunne forplantes en halv Mils Vej i Løbet af et Par Sommermaaneder. Derimod mener jeg ikke, at selve den paa Berberisen udviklede Rust breder sig ret langt, og naar jeg har været med til at foreslaa det omhandlede Bælte til 300 Alen, ligger det i, at den umiddelbare Smitte næppe kan befrygtes at naa videre. Naar der altsaa ikke findes en Kornmark inden for denne Afstand fra Berberisen vil Faren formentlig i det væsentlige være overvunden.

Mest radikalt vilde det jo være, fuldstændig at forbyde Dyrkning af Berberis, med Undtagelse af botaniske Haver og lignende Institutioner. Det vil jo imidlertid have Vanskelighed at gennemføre et saadant Paabud, da Berberisbuske i Virkeligheden ere saa overmaade almindeligt plantede i Lysthaver og Parkanlæg, endog i flere forskellige Arter, ofte vistnok uden at vedkommende aner, at det er Berberisen. Kunde Formaålet ikke opnaas ved at forbyde Handel med Berberisbuske? De faldbydes jo aarligt i Kataloger fra Planteskoler og sælges sikkert i ret stor Mængde. Nogen anden Betydning end som Prydbusk har Berberisen ikke i vore Dage; forhen dyrkedes den i stor Maalestok som Nytteplante for Bærrenes Skyld, da disse anvendtes i samme Øjemed som Citroner.

Jeg skal sluttelig tillade mig den Bemærkning, at Udryddelsen af de i Lovforslaget nævnte Buske ikke fuldstændig vil kunne hindre Rustangreb paa Sæden; dels vil i milde Vintre enkelte Rusthobe kunne forblive i Live paa de overvintrede grønne Blade af Vintersæden og fortsætte Væksten og Formeringen den følgende Sommer, uden Mellemlum af Berberisen der, dels er der nogle, om end mindre farlige Rustsvampe paa Sæden, som ere ganske uafhængige af de nævnte Buske. Jeg er dog ikke i Tvivl om, at Gennemførelsen af Lovforslaget i væsentlig Grad vil bidrage til at formindske det Tab for Landbruget, der aarligt foraarsages af Rustangreb.

Allerærbødigst

E. Rostrup.